

Tabel 1: Grundvederlag til nationale parlamentarikere

Land	Italien	Østrig	Tyskland	Danmark	Sverige	Finland
Grundvederlag pr. måned (euro)	10.975	8.750	7.009	5.555	4.800	4.541

Kilde: Europa-Parlamentets Pressetjeneste (8. januar 2003)

Tabel 2: Grundvederlag til nationale parlamentarikere

Land	Slovenien	Polen	Estland	Tjekkiet	Litauen	Ungarn
Grundvederlag pr. måned (euro)	4.155	2.075	2.458	1.300	1.183	761

Kilde: Europa-Parlamentets Pressetjeneste (17. december 2003)

Som det fremgår af ovenstående tabeller, er det kun europaparlamentarikere fra Italien og Østrig, der vil opleve en indtægtsnedgang. Medlemmer fra andre medlemsstater, inkl. medlemmer fra de lande, der optages den 1. maj 2004, vil få en betragtelig indtægtsfremgang. Forskellen i vederlaget til en national parlamentariker og en europaparlamentariker i de nye medlemslande vil blive meget stor. Et polsk medlem af Europa-Parlamentet vil få mere end fire gange så meget som en kollega i det polske parlament, mens et ungarsk medlem af Europa-Parlamentet vil få mere end ti gange så meget som et medlem af det ungarske parlament.

Endvidere vil medlemmer af Europa-Parlamentet for de lande, der bliver optaget den 1. maj 2004, blive bedre lønnet end ministre i deres hjemland. I Polen har en minister et vederlag på omkring 2.500 euro, mens premierministeren modtager omkring 3.000 euro. I Ungarn er vederlaget til en minister omkring 3.500 euro, mens den for regeringslederen er omkring 4.500 euro. På nuværende tidspunkt får ministre fra hovedparten af de nye medlemslande et lavere vederlag end det, Europa-Parlamentet har foreslået. Det kan oplyses, at en ministers vederlag også i Finland og Spanien ligger lidt under 8.670 euro.

Aktuelle overvejelser i EU om parlamentarikernes aflønning

Siden det første direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet i 1979 har dets medlemmer forsøgt at nå til enighed om en vedtægt for parlamentarikerne, ligesom Parlamentet har forsøgt at nå til enighed med Ministerrådet om en vedtægt, da et forslag til vedtægt skal godkendes af Ministerrådet.

Den 3.-4. juni 2003 vedtog Europa-Parlamentet et forslag til vedtægt for dets medlemmer. Dette forslag

lå dog langt fra Ministerrådets holdninger, hvilket medførte, at de to institutioner ikke kunne nå til enighed på baggrund af juniforslaget.²⁾

Den 3. december 2003 holdt Parlamentets retsudvalg et møde, hvor ordføreren for forslaget, Willi Rothley fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe (PSE), fremlagde et forslag til beslutning, som blev nedstemt i retsudvalget. Den 11. december besluttede Europa-Parlamentets formandskonference at sætte spørgsmålet på dagsordenen under sessionen i december 2003 i Strasbourg. Den 17. december vedtog Europa-Parlamentet et fælles beslutningsforslag om medlemmernes statut (bilag 1). Forslaget blev vedtaget med overvældende flertal: 345 stemte for, 94 stemte imod og 88 afstod fra at stemme.

I forslaget henviser Parlamentet til vigtigheden i at få vedtaget en statut for Parlamentets medlemmer, idet der er gået 25 år, siden man begyndte at afholde direkte valg, og at det 6 år efter fastsættelsen i Amsterdamtraktaten af det påkrævede retsgrundlag var vigtigt at nå frem til en vedtagelse af statuten for medlemmerne af Europa-Parlamentet. I forslaget opfordres Ministerrådet til »hurtigst muligt og helst inden udløbet af det italienske formandskab og under alle omstændigheder inden den 15. januar at meddele, om det kan acceptere det foreslåede kompromis og godkende statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, hvis den afgørelse, Parlamentet vedtog den 3.-4. juni 2003, ændres i overensstemmelse hermed.«

På mødet i EU's ministerråd mandag den 26. januar 2004 afviste Unionens udenrigsministre Europa-Parlamentets forslag til en vedtægt for medlemmer af Parlamentet. Ifølge Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab artikel 190, stk. 5, fastsætter Europa-Parlamentet »sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv